ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα.

Ὁ Πάπας Λέων ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, μέλλουσαν ν' ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλους τοὺς καθολικοὺς ναούς, δι' ἧς καταδικάζει αὐστηρῶς πάντας τοὺς διατεινομένους ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐλευθέραν ὕπαρξιν τῆς Ἐκκλησίας.

Καταιγίς.

Ἐν Λισσαβῶνι, τῇ πρωτευούσῃ τῆς Πορτογαλλίας, ἀγριοτάτη καταιγὶς ἐπροξένησεν ἀπείρους ἐν τῷ λιμένι ζημίας. Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα διεκόπησαν καὶ τὰ οἰκοδομήματα τῶν τελωνείων κατέπεσαν ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνεμοστροβίλου. Αἱ ζημίαι ἐν ὅλῳ ὑπολογίζονται εἰς 4,000,000 φρ.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Καλ. Σῦρον. — Αἱ γυναῖκες τῆς Καρίας ἐθεωροῦντο ὡς αἱ μᾶλλον εὔπλαστοι σωματικῶς. Ἐξ αὐτῶν ὠνομάσθησαν καὶ αἱ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Καριάτιδες (ἢ Καρυάτιδες).

Λύρα. Ἐνταῦθα. — Ἡ μόνη παρηγορία εἶνε, ὅτι, οἱ μὲν δυστυχεῖς ἔχουσι τὴν ἐλπίδα μελλούσης εὐτυχίας, οἱ δὲ εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὰς γλυκυτέρας στιγμὰς τῆς εὐτυχίας των ἔχουσι πάντοτε τὸν φόβον μελλούσης δυστυχίας.

Γ. Χρ. Βς. — Νομίζομεν ὅτι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς μᾶς γράφετε, καταγίνεσθε πολὺ εἰς τὴν ποίησιν καὶ ἐπιχειρῆτε ἐνίοτε νὰ γράφετε καὶ στίχους. Ἡ Κασταλία, κύριε φιλόμουσε, εἶνε πηγὴ τοῦ Παρνασσοῦ, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μούσας.

Φιλίστορι. — Ὁ Μαρᾶτος εἶχε δολοφονηθῇ ὑπὸ τῆς Καρλόττας Κορδαὶ δύο ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δηλ. τὴν 13 Ἰουλίου 1793. Ἑπομένως ὅλοι αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ σας καταπίπτουν. Οὔτε ἦτο δυνατὸν ν' ἀποδοθῇ τοιαύτη γενναιότης εἰς ἕνα Μαρᾶτον.

Εὐδιμίοτι, εἰς Πειραιᾶ. — Τὸ ποίημά σας ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ὅσας δυστυχῶς καὶ τὸ προαποσταλὲν διήγημά σας. Διατὶ βιάζεσθε νὰ δημοσιεύετε;

Κορυδαλῶ, Ἀγρίνιον. — Μεθ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, τὴν ὁποίαν εἴχομεν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ διήγημά σας. Ἐξ αὐτοῦ ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἔχετε talent καὶ θὰ γράψετε ὡραῖα ἔργα. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀρχίσετε εἰς τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον» μὲ καλλίτερον ἔργον, τὸ ὁποῖον καὶ περιμένομεν.

κ. Ἀ. Θ. Παπ. — Τὸ ποίημά σας παιδαριωδέστατον καὶ ἄτεχνον.

κ. Χ. Γ. Σ. — Ὦ! τῆς ψευδοῦς ῥωμαντικότητος καὶ τῆς γλωσσαλγίας! Ζητήσατε τὴν ποίησιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἂν θέλετε νὰ γράψετε κἄτι τι. Ἔπειτα, διορθώσετε καὶ τὴν γλῶσσαν.

κ. Ι. Σ. Τρίκκαλα. — Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ἐκ τοῦ ποιήματός σας ἀποσπώμενον τετράστιχον:

Νὰ κεντᾷ μόνον ξέρει, Θεέ μου,
πιστὴ ὅμως νὰ μείνῃ οὐχί,
εἰς τὰ στήθη μου φλόγα ν' ἀνάψῃ
νὰ μοῦ φέρ' λάθρα πως ταραχή.

Γνωστῷ ἀγνώστῳ. — Ὁ Ἀδόλφος Τιὲρ ἐγεννήθη ἐν Μασσαλίᾳ τῷ 1797. Ὡς δημοσιογράφος συνειργάσθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν «Σφαίραν» τῷ 1824, εἶτα δὲ εἰς τὴν «Συνταγματικήν». Οἱ ἐπισημότεροι ἱστοριογράφοι τοῦ 19ου αἰῶνος εἶνε ὁ Augustin Thierry, ὁ Guizot, ὁ Thiers, ὁ Mignet καὶ ὁ Michelet.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὁ Πνευματισμός, κωμῳδία εἰς πρᾶξιν μίαν ὑπὸ Ν. Ι. Λάσκαρη, διδαχθεῖσα τὸ πρῶτον λίαν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις δημοτικοῦ Θεάτρου.

— *Ἡ Πούλια*, διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Σπίρλα μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου. Ὁ συγγραφεὺς ἀναγγέλλει καὶ 4 ἄλλα διηγήματα, προσεχῶς ἐκδοθησόμενα, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος.

— *Φοιτητικὴ Ἕνωσις.* Ἡμερολόγιον τῶν φοιτητῶν τοῦ ἔτους 1892. Ἔτος ά. Τιμᾶται δραχμῆς. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἶνε ὄντως χρησιμώτατον διὰ τοὺς κ. κ. φοιτητὰς καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γνωρίσωσι τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἕως σήμερον· περιέχει τὴν πάντων σύντομον καὶ ἀκριβῆ ἀφήγησιν.

— *Ἡ Τύχη*, ἐφημερὶς λαχείου, ἐμπορίου, βιομηχανίας καὶ τῆς χρηματιστικῆς κινήσεως· ἐκδότης καὶ διευθυντὴς Γ. Σκαρλατόπουλος. Εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐφημερίδα, ἧς ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶνε 7 φρ., οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος καὶ εἰς διάφορα λαχεῖα.

— *Ἱστορία τοῦ Ἰθ' αἰῶνος*, ὑπὸ Παύλου Καρολίδου, ἐκδιδομένη μετ' εἰκόνων ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κασδόνη, διευθυντοῦ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας». Ἡ ἱστορία αὕτη περιλαμβάνει τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος Α' 1814-15 μέχρι τῆς σήμερον καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς τόμους. Τὸ α' τεῦχος ἐκ 3 φύλλων μετὰ πολλῶν εἰκόνων ἐκδοθήσεται τῇ 1 Φεβρουαρίου, τιμώμενον ἀντὶ δρ. 1.

— *Οἱ Μαργαρῖται* τοῦ ἀτυχοῦς καὶ συμπαθοῦς ποιητοῦ Δ. Κόκκου ἐξεδόθησαν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καλλιτέχνου κ. Αλ. Φιλαδελφέως, ὅστις λαμπρὸν ἐξώφυλλον προτάσσει μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ποιητοῦ καὶ σκιαγραφίαν μακράν, πιστὴν καὶ ἀξίαν τοῦ τόσον σκληρῶς τερματίσαντος τὸν βίον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεως αὐτοῦ. Οἱ Μαργαρῖται σύγκεινται ἐξ 144 σελίδων, περιέχουσι δὲ τὰ ἀνέκδοτα αὐτοῦ ποιήματα μετὰ τῶν ἀσμάτων τῆς «Μαρούλας», τοῦ «Μπάρμπα-Λινάρδου» καὶ τῆς «Λύρας τοῦ Γέρω-Νικόλα». Τὸ ἔργον πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ 3 δρ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν μας θὰ λησμονήσῃ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

— *Ἱστορία τοῦ Συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ* ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ὑπὸ Ε. Κ. Κυριακίδου, μετὰ 50 εἰκόνων εἰς 2 ὀγκώδεις τόμους. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον ἤρξατο ἐκδιδόμενον κατὰ τεύχη, ἐκ 2 φύλλων, ἀντὶ 40 λεπτῶν. Ὁ συγγραφεὺς τυγχάνει λίαν γνωστός, τὸ δὲ ἔργον του ὁ τύπος σύμπας διὰ μακρῶν ἀνήγγειλεν ὡς ἄξιον πάσης ὑποστηρίξεως καὶ μετὰ ὑψίστης δυνάμεως γεγραμμένον. Δι' ὃ ἐκθύμως συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου».

— *Λόγος*, κατ' ἐντολὴν τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ὑπὸ Προκοπίου Β. Οἰκονομίδου, ἀρχιμανδρίτου καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, τῇ 30 Ἰανουαρίου, ἑορτῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τελουμένου τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

— *Ἔλεγχος* τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πεζοπούλου ἀρτίως ἐκδοθέντος περὶ χρονίου προϊόντος συστηματικοῦ παραληρήματος ἔργον, ὑπὸ Μιχαὴλ Κατσαρᾶ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

— *Ὁ νέος χάρτης τῆς Σύρου.* Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Ν. Γ. Κοτζοβίλλης ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ χαραχθέντα χάρτην τῆς νήσου Σύρου ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπιτελείου ἐγκεκριμένου τοῦ Στάνλεϋ, ἀλλὰ κατὰ μεγέθυνσιν αὐτοῦ, διόρθωσιν τῶν λελανθασμένων ὀνομασιῶν, ὡς καὶ τῶν ὑψῶν ἢ προσθήκην πάντων τῶν ὀρέων, ὁδῶν, ἀτραπῶν καὶ χειμάρρων, πρὸς δὲ ἀκριβεῖς τοποθετήσεις χιλίων περίπου ὀνοματοθεσιῶν τῆς Σύρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὑρισκομένων ἀρχαίων ἐρειπίων ὡς καὶ τῶν πέριξ τῆς νήσου ὑφάλων, σκοπέλων καὶ νησιδίων. Τὸν χάρτην τοῦ κ. Κοτζοβίλλη διακρίνει ἐργασία ἐπιστημονικὴ λίαν καὶ εὐσυνείδητος εἰς τρόπον ὥστε ἀσφαλῶς τις δύναται ἐπ' αὐτοῦ νὰ μελετήσῃ. Τὸ παράδειγμα δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης ἐργασίας εἴθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι, βέβαιοι ὄντες ὅτι παρέχουσιν ὑπηρεσίαν πολύτιμον εἰς τὴν πατρίδα των. Συγχαίροντες εἰλικρινῶς τὸν κ. Κοτζοβίλλην, συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ, πωλουμένου μὲν ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Λυμπερίῳ ἀντὶ δρχ. 2,30, ἀποστελλομένου δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντὶ 2,60 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 2,60 χρυσᾶ φρ.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡρακλῆς Μητσόπουλος

Ὁ Ἡρακλῆς Μητσόπουλος (οὗ τὴν εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον) ἀνῆκεν εἰς τοὺς πρώτους διδασκάλους τοῦ ἀνωτάτου παιδευτηρίου τοῦ Ἔθνους, ἦτο σχεδὸν εἷς τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ. Αἱ ἐπιστῆμαι μόλις ἐγεννῶντο τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀκόμη οἱ ξένοι ἐξηκολούθουν νὰ εἶνε οἱ πρῶτοι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς, ὅτε ὁ ἀοίδιμος Μητσόπουλος καὶ οἱ ὅμοιοί του κατήρχοντο εἰς τὴν μεστὴν ἐλπίδων χρηστοτάτων πατρίδα θεράποντες τῶν Μουσῶν, μύσται τῆς ἐκ τῆς ξένης πάλιν εἰς τὴν παλαιὰν ἑστίαν ἐπανερχομένης προγονικῆς ἐπιστήμης. Ἡ σπάνις τῶν εἰδικῶν ἀνδρῶν περὶ τοὺς καθέκαστα κλάδους τῆς γνώσεως, ὁ ἀκόρεστος ζῆλος τῆς διαδόσεως καὶ κρατύνσεως τῶν ἐν σπαργάνοις διατελουσῶν ἔτι ἢ μᾶλλον ὅλως ἐλλειπουσῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔφερε καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ταχέως ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐδίδασκε ζωολογίαν, ὀρυκτολογίαν, γεωλογίαν καὶ κάτοχος ἀνωτέρας φιλολογικῆς παιδείας κατέστησε τὴν πρωτοφανῆ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην προσιτὴν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Ἐδημιούργησεν ὅρους, ἐπέθηκεν εἰς τὴν ξένην ἐπιστήμην τὸν τύπον τῆς ἁπλάστου ἔτι γλώσσης ἡμῶν καὶ κατεσκεύασε τὸ σύστημα ὅλον αὐτῆς. Ἐὰν δὲ δὲν κατέλιπεν ἔκτακτόν τι προϊόν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μαθήσεως καὶ μελέτης, ἀλλ' ἐπολιτογράφησε τὴν ἄγνωστον ἐπιστήμην κατὰ πρῶτον εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα καὶ ἤνοιξεν ὁδοὺς εὐθείας εἰς αὐτὴν διὰ τόπων ἀγρίων καὶ ἀβάτων.

Πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπιστημονικῆς γενεᾶς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ ἔθνους αὕτη ἦτο ἡ μεγίστη ἀρετή. Ἄνευ ὑπερβολῆς καὶ ἐθνικῆς μεγαλαυχίας δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν αὐτοῖς εἰλικρινῶς τὸν ἔπαινον τοῦτον καὶ ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸ καθῆκον βαθυτάτης πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης.

Κωνσταντῖνος Ζάππας

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1814, καὶ παιδιόθεν ἐξεπατρίσθη μεταβὰς εἰς τὰς Ἠγεμονίας πρὸς ἐπιδίωξιν τύχης. Εὑρίσκετο τότε ἐγκατε-